

Jagt tur til Irland med Limpopo

Denne rejse har været lang tid undervejs, vi er 2 kammerater Torben og Kurt der har snakket om at vi gerne ville prøve at skyde Sika inden vi blev 40 år, og lad mig sige med det samme det nåde vi ikke, men vi gjorde da et forkølet forsøg, da vi var mit i fyrrene, med en tur til Skotland hvor vi skulle have skudt Kron/Sikahjort, men da vi så nåde frem var der ikke Sika i området, så derfor et godt råd herfra - prøv aldrig på at spare de sidst få kroner, og vælg at rejse med et selskab der ikke er så kendt i jagtkredse - selskabet vi dengang rejste med er selvfølgelig lukket nu, for det går ikke i længden at være utroværdig som rejsearrangør.

Men tilbage til rejsen 04. oktober 2010

Vi have købt rejsen ved Limpopo på deres Roadshow i Sabro i Februar 2010, så der var god tid til planlægning, og endelig oprandt dagen, hvor 2 forventningsfulde jægere mødtes i lufthavnen, og det var jo nemt at tjekke ind, for vi have valgt ikke at medbringe vore egne rifler - belært af tidligere erfaringer (Turen til Skotland fik vi først riflerne 2 dage efter ankomst) og på denne tur ville vi kun have ½ time mellem flyene så de ville aldrig få vores bagage med, troede vi, men det gik nu fint med bagagen, så ingen problemer der.

Vel ankommet til Dublin Lufthavn, og klar i lejet bil til en tur på 5 til 6 timer, og i "den forkerte side af vejen", til jagtområdet Kerry ved byen Killogohin, (tror nok det staves sådan) hvor vi skulle mødes med vores Iriske vært John. Vi blev samlet op, og skulle lige en tur med hjem til John og smage det lokal bryghus varer, og derefter ud og prøve skyde vore lejede rifler, men der fik vi godt nok en overraskelse, for John have allerede skudt riflerne ind, og de skød bare som en drøm - efter hans udsagn i hvert fald, og det var vi lidt knotte over, men sådan blev det (vi fandt senere ud af at der var nogle jægere fra Østrig der havde haft riflerne før os). Det skulle senere vise sig det var en kæmpe fejl ikke at få prøve skudt riflerne selv, og det ved vi jo også godt, men man er jo nok for venlig, og vil jo ikke lige lægge sig ud med arrangøren efter man lige har mødt manden.

Vi blev så anvist vores bolig for den næste uge, så var det med at få pakket ud - og vi danskere er jo kendt for vores venlige sind, så efter udpakningen ville vi jo lige hilse på naboen, som tilfældigvis viste sig at være den lokale Pub, og her skulle Torben have sin Guinness, for han have ikke talt om andet de sidst 3 timer i bilen, og da jeg er ikke til mørk øl så stod der altså Carlsberg på mit glas.

Efter vi have hilst på naboerne gik vi hjem for at gå til ro, og allerede på vejen hjem så vi de første Sika gå lige uden for vores hoveddør, og nej det var ikke for meget lokal øl der var skyld i synet - så vi fik nu ikke meget søvn den nat for vi var selvfølgelig spændte, og samtidig gik hjorten og fløjtede lige uden for vores vindue, så vi var mere end klar da vi blev samlet den følgende morgen.

Torben skulle med Ben - de skulle jage tæt ved hvor vi boede - det var jagt i lav landet, og jeg selv blev hentet af Ted, og vi kørte op af bakken, troede jeg, men det blev til bjerge inden vi var færdig med at køre, men det var en flot tur, og en af de stille morgener, så jeg så en par hinder på vejen op.

Torben jagede en god 8 ender, men det lykkes desværre ikke i denne omgang.

Da vi så atter var forsamlet skulle jo lige prøve at smage den traditionelle Irske morgenmad, (det fik vi kun denne ene gang - det var for voldsomt) og efterfølgende ville jeg lige vise Torben mit jagt område, og han svedte sgu godt nok lidt da vi kørte op i bjergene, for det er utroligt smalle veje de har, og der var ikke plads til at to biler kunne passere hinanden, så det var godt der var nogle vige pladser. Det var aldrig gået i Danmark for vores trafik kultur er ikke så god hvad den slags angår, for vi vil sgu da ikke vige for nogen. Men det er ganske utrolig smukt at køre rundt deroppe i højlandet.

Om aftenen skulle Torben også prøve at komme op i højlandet, og han skulle med en lokal fåreavler som hed Donakan, og det viste sig at han ikke var jæger, men er til dato den dygtigst stalker jeg nogensinde har mødt, for han kendte virkelig sit terræn, og det kunne jo tænkes, at det var fordi han tilbragte en uge hver måned oppe i bjergene, primært for at se til sine får! Han viste hvor vi skulle søge efter Sikaerne hvis vinden var f.eks. vest og så fremdeles, og Torben fik en god 8 ender sammen Donakan, jeg selv var med Ted og vi støtte en god hjort, og

jeg var egentlig ikke klar over at man kan bande så længe over en mistet chance som Ted gjorde - han fortsatte længe efter vi var på pubben, men vi forsøgte at trøste ham ved at give en omgang øl eller to, da vi da lige skulle over til naboerne og fejre at den første irske hjort var fældet

Næste dag skulle jeg så med Donakan op i bjergene, og det gik ikke lang tid inden han have spottet en god hjort, og den forsøgte vi så at komme på skudhold af, og det resulterede så i en længere kravle tur, men vi kunne ikke komme tættere på end 200 meter, og det lykkedes mig at få anlæg liggende på en stor sten, så jeg følte jeg havde god hold på hjorten.

Efter skuddet sagde Donakan at jeg have ramt den i struben, og det kunne jeg slet ikke forstå for hvis jeg skulle skyde forkert burde det være et skud i mave regionen, set ud fra den måde hjorten stod på, men hjorten begyndt at løbe ned af bjerget, og pludselig stod den foran os på 100 meters afstand, og der kunne jeg se at Donakan havde talt sandt - den var ramt i struben, og jeg skød med dette samme fritstående, og hjorten faldt - fint, tænkte jeg, så lykkedes det at få rettet op på den brøler, men nej hjorten sprang op og løb igen, faldt igen efter et kort løb og jeg skød igen - men skød over, og hjorten løb igen, og desværre så vi den aldrig igen.

Donakan sagde det var ikke noget problem, for den ville Ørnene eller kragerne snart finde for den var hårdt ramt - men det var en ringe trøst, og jeg fortalte ham at i Danmark brugte vi altså hunde til eftersøgningen ikke ørne!

Donakan sagde at det have han godt nok tænkt på måske var en god idé, for de mister en 10 - 15 hjorte hvert år på den konto.

Hvilke hunde vi bruger til den slags i Danmark fik vi efterfølgende en længere snak om.

Da vi kom hjem ville jeg altså have prøve skudt riflen, og det indvillige John så i, og det viste sig at riflen skød 30 cm for højt og 12 cm til venstre - jamen så tror da pokker at jeg anskød det arme dyr.

John have fået at vide at Torben var faldet 2 gange med riflen så det mente han nok var årsagen - og det var jo også nemt at sige - der skulle jo være en årsag, for riflerne var jo indskudt da vi kom!

Jeg vil her sige, at jeg selv faldt flere gange efter indskydningen, men ingen problemer med riflen efterfølgende.

Jeg spurgte så til hvilke patroner der var benyttet ved indskydningen, og til dette var svaret, efter lidt betænkningstid, at det var selvfølgelig dem vi skød med på jagten, og det undrede mig lidt, for det var en helt ny kasse vi fik udleveret, men nu vidste vi i hvert fald at riflen var i orden.

Om aftenen på pubben mødte vi en af de lokale taxi vognmænd (han kørte turister rundt på hestevogn i bjergene) og han hed Timmy, og viste det sig, efter nogen snak, at han havde en bror der boede i Tilst, og derfor ville han da gerne vide om vi kendte ham. Det kunne vi ikke sådan lige bekræfte på stående fod, at vi gjorde, men så efter en par omgange ved baren, spurte han pludselig om vi have skudt noget. Til dette spørgsmål kunne vi så svare, at Torben have skudt en, og jeg ikke have fået ram på nogen end nu.

Herefter spurte han om vi ikke vil prøve at jage i hans bjerge, for det måtte vi gerne, og Ted han vidste hvor grænserne var. Dette tilbud takkede vi selvfølgelig ja tak til. Der kan man bare se hvad to øller gøre - det have nok ikke gået i DK, at man sådan lige fik 1000 Ha. jagt foræret kvit og frit.

Næste dag drog vi op i Timmys bjerge - det var stejlt, men der gik ikke langt tid før vi så en rigtig god Hjort, og så startede kravle turen. Torben blev tilbage, og vi have en ide om hvor den skulle være, og på vejen op kom der en lille 6 ender på skudhold, men den ville jeg dog ikke skyde, da jeg jo have set den rigtig store - men den store så vi aldrig mere til, vi troede den var gået mens vi kravlede rundt, men senere da vi nåde tilbage til Torben (efter 3 - 4 km bjerg vandrig) kunne han fortælle, at vi kun var 40 meter fra den på et tidspunkt, men at den trykkede sig, så det var en snu gammel satan.

Om aftenen skulle jeg med Ted ud og forsøge at få fat i den hjort der have snydt os tidligere og Torben skulle sidde på anstand - vi have ikke heldet med os denne aften, men Torben så et par hinder og vi andre så desværre intet.

Dagen efter var vi igen i Timmys bjerge, og vi så igen hjorten, men igen snød han os. Om aftenen var vi begge med Ted på anstand, og der gik ikke lang tid før der kom en hind og en 6 ender ud af skoven, men desværre på den forkert side af floden. Ted have godt nok jagten på den anden side også, men han vil gerne vente til den have krydset floden, og det gjorde den så desværre aldrig - men der var en livlig trafik af hinder og kalve over floden men ingen hjorte.

Da vi kom hjem kontaktede vi John for at høre om han syntes at det var rigtige fremgangsmåde vi benyttede, for nu var turen jo ved at nå sin afslutning, og vi have kun fået den ene hjort. Han foreslog så at vi skulle drage med Donakan op i hans bjerge, og det var en god beslutning syntes vi, så kom vi på bjerg vandring og han ville prøve at gå ind i en dal han ikke have været inde i dette år. Det blev bestemt at jeg skulle gå med ham derind og Torben blev sat af på anstand, jeg ved ikke med Donakan, om han var halv bjergged, men han for op af bjerget som om det bare gik lige ud. Og der skulle vi så vente på at hjorten kom ud, og der måtte jeg så lige indføre en fodnote vedrørende at jeg ikke ville skyde på en afstand af 400 til 500 meter, (det var jo ikke gået så heldig tidligere med min skydning) og det kunne han godt se så vi kravlede længere ned af bjerget så der ville blive kortere afstand.

Vi var ikke mere end lige kommet ned før der ikke var mindre en 3 Sika Hjorte der begyndte at fløjte. Kort tid efter kom der en hind ud og næsten i samme øjeblik kom de 3 Hjorte også lige efter hende - hun var jo nok i brunst, den bagerst var en god 6 ender, men den forsvandt i løb ind i træerne - for satan da også - jeg nåde intet, og pludselig fik jeg et skub af Donakan den store hjort kom tilbage. Donakan piftede, og hjorten stoppede op, og jeg skød øjeblikkelig og hjorten faldt for en god kugle. Jeg have endelig fået min først Sikahjort så jeg var en glad mand (også uden 4 Viborg dæk)

Så var det min tur til at blive fejret på behørig vis, og der må man sige at irerne de er ikke kedelige - de deltog gerne i festlighederne, for først skulle det jo fejres med Donakans familie, og det foregik inde i huset iført vores våde og møgbeskidte tøj og fodtøj på, men det sagde husets frue, at det skulle vi sandelig ikke tage af (det have nok ikke gået herhjemme?)

Og selve festlighederne var at vi skulle have et glas whisky, men da jeg så det glas Torben fik så måtte jeg desværre melde fra for det var et herre glas han fik. Jeg ville hellere have en øl hvis det var muligt og det var det heldigvis, men Torben skulle da ikke snydes for en øl også, så det fik han så. Men så blev jeg jo snydt mente de, så der kom lige en ekstra øl til mig, og så fortsatte festlighederne en times tid, hvor vi var nødt til at stoppe da det ellers ikke ville være forsvarlige at køre ned af bjerget.

Da vi kom ned fra bjerget ville vi da lige fortælle vores naboer om hjorten, så det blev lidt sent den aften, og næste dag var vores sidst jagtdag i Irland, og vi skulle igen med Donakan op i hans bjerge.

Her var det så min tur til at sidde på anstand og Torben skulle slæbes op over bjerget, det have jeg intet imod, og sad og kikkede ned på nogle træer ved en flodeng ikke så langt fra dalen hvor jeg skød min første Sikahjort, og jeg sad der en times tid og så en par hinder. Pludselig stod Donakan ved siden af mig, og han fortalte at Torben have fået lidt problemer med sit knæ og ville derfor sidde på anstand, og så spurgte han om jeg ville med ind i dalen igen. Jeg foreslog vi skulle blive, og se om ikke at der ville komme en Hjort ud til hinderne, det gjorde der dog ikke, men der kom flere hinder ud, så efter en par timer var det tid at drage hjem ad.

Da vi mødte Torben have han ikke rigtig set noget, men han kunne fortælle at hans ben ikke kunne holde til bjerg vandring mere i denne omgang, men det have også været en hård tur.

Under jagten have Donakan været meget forelsket i min kikkert og ville gerne købe den, men det var jeg ikke helt sikker på om jeg ville, for det var en min kones søster have sendt til mig fra USA så jeg mente jeg lige skulle spørge først om det ville være mulig at få en ny. Men det kunne han ikke vente på så der kom et tilbud jeg ikke kunne afslå, så jeg måtte drage hjem uden kikkert

Donakan kunne fortælle at den sidste aften skulle vi ikke op i bjergene, så vi var alle klar til den sidst tur om aftenen, og da vi mødte Donakan var hans bror der også og vi gik ned til floden og blev læsset i en båd og sejlede af sted.

Jeg skulle først af, og det var på en græs eng, så da var Torben mere fortrøstnings fuld for så ville det blive en nem aften.

Men han fik lige den sidst tur op i bjergene heldigvis ikke så langt, men han kom til gengæld også op i smør hullet hvor han have 4 forskellige 8 ender hjorte for og desuden skød en meget speciel hjort - nemlig en Sikahjort med krone, og det var ikke set før i de 20 år John havde drevet jagtudlejning.

Jeg selv skød en fin 6 ender så 2 hjorte på denne sidst aften - det var virkelig et lucky punch, så denne gang inviterede vi alle med ned på Pubben for vi ville gerne have lov til at slutte pænt af. Donakan kunne dog ikke komme med da han var i bad standing på denne pub (det var vist noget med lidt slag udveksling med en anden gæst og denne udveksling gik vist lidt ud

over inventaret) så han meldte fra - men resten mødte os på pubben og igen blev det sent, men det gjorde ikke noget for vi skulle kun begynde hjemrejsen næste dag, og vi skulle ikke tidlig op.

Efterskrift:

Det er til dato min bedste jagtrejse - alt klappede tilfredsstillende (der var kun det med riflerne, men selv dette kunne ikke ødelægge turen) så en stor tak til Leif/Lars fra Limpopo for en kanon tur. Det er bestemt ikke sidst gang jeg skal til Irland - det var hårdt og svært selvom de var i brunst Sikaerne, men det var jo også udfordrende jagt vi søgte, og det fik vi til fulde leveret af arrangørerne.

Med venlig hilsen Kurt